

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΔΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΣΥΓΚΡΙΣΕΩΣ,

Ἄμοιβη ὀπλιτῶν Κυπριακοῦ Στρατοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ περὶ τοῦ Στρατοῦ τῆς Δημοκρατίας Νόμου, 1961.

Ὀπλίται : Βασικὸν χορήγημα	Μηνιαῖα χορηγήματα δι' ἐξαρτώμενα πρόσωπα		
	1 ἐξαρτώμενος	2 ἐξαρτώμενοι	Πέραν τῶν δύο ἐξαρτωμέ- μένων
£10	£8	£13	£16

ΩΦΕΛΗΜΑΤΑ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥ.

Βασικὸν χορήγημα	Αὔξεις ἀναλόγως ἐξαρτωμένων	
	1 ἐξαρτώμενος	2 ἐξαρτώμενοι ἢ πέραν τῶν δύο
£1.200 μίλς	£0.600 μίλς	£0.900 μίλς

ΩΦΕΛΗΜΑΤΑ ΔΥΝΑΜΕΙ ΤΟΥ ΨΗΦΙΣΘΕΝΤΟΣ ΝΕΟΥ ΠΕΡΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΝΟΜΟΥ.

Βασικὸν χορήγημα	Αὔξεις ἀναλόγως ἐξαρτωμένων		
	1 ἐξαρτώμενος	2 ἐξαρτώμενοι	Πέραν τῶν δύο ἐξαρτωμένων
£1.800 μίλς	£0.900 μίλς	£1.200 μίλς	£1.500 μίλς

Ἄριθμὸς 231

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ (ΞΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΩΝ) ΝΟΜΟΣ, Ἄρ. 58 ΤΟΥ 1961

Κανονισμοὶ γενόμενοι θάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 76

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἄσκουν τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 76 τοῦ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου τοῦ 1961 παρεχομένης αὐτῷ ἐξουσίας, ψηφίζει τοὺς ἀκολουθοῦντας Κανονισμοὺς :

1. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι δεόν νὰ ἀναφέρωνται ὡς οἱ περὶ Παρακρατήσεως Φόρου ἐξ Ἀποδοχῶν Κανονισμοὶ τοῦ 1964.

2.—(1) Ἐν τοῖς παροῦσι Κανονισμοῖς, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ κειμένου, ὁ ὅρος—

«ἀποδοχαὶ» σημαίνει πάσας τὰς ἀποδοχάς, ὡς αὐταὶ καθορίζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 63 τοῦ Νόμου, ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει ἀποδοχὰς ἐξ ἀξιώματος ἢ μισθωτῆς τινος ὑπηρεσίας κατεχομένης ὑπὸ τινὸς προσώπου ἐν τῇ ἀσκήσει ἐπιτηδεύματος, θιοτεχνίας, ἐλευθερίου ἢ ἄλλου τινὸς ἐπαγγέλματος ὁσάκις—

(α) εἴτε αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ρηθέντος ἀξιώματος ἢ ὑπηρεσίας ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προσώπου ἐκείνου ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κερδῶν ἢ ὀφελῶν ἐκ τῆς

ἀσκήσεως τοῦ ρηθέντος ἐπιτηδεύματος, βιοτεχνίας, ἐλευθερίου ἢ ἄλλου ἐπαγγέλματος διὰ τοὺς σκοποὺς φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος διὰ τὸ ἔτος 1964 καὶ τὰ ἐπόμενα φορολογικὰ ἔτη, ἢ

- (β) τὸ ἀξίωμα ἢ ἡ μισθωτὴ ὑπηρεσία εἶναι φύσεως τοιαύτης ὥστε αἱ ἐξ αὐτῆς ἀποδοχαὶ κανονικῶς θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν κερδῶν ἢ ὀφελῶν ἐκ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ρηθέντος ἐπιτηδεύματος, βιοτεχνίας, ἐλευθερίου ἢ ἄλλου ἐπαγγέλματος·

«πίνακες παρακρατήσεως φόρου» σημαίνει τοὺς πίνακας τοὺς ἐτοιμασθέντας ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 76 (1) (α) τοῦ Νόμου·

«ὄλικὸν ἐτησίων ἐκπτώσεων» σημαίνει τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων λιρῶν, εἰς ὃ δέον νὰ προστεθῇ τὸ ὄλικὸν πασῶν τῶν ἐκπτώσεων εἰς ἃς πρόσωπόν τι δικαιούται θάσει τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 16, 17, 19 καὶ 20 τοῦ Νόμου.

(2) Πᾶσα ἀναφορὰ ἐν τοῖς Κανονισμοῖς τούτοις εἰς πρόσωπον ἀποζῶν ἐκ μισθωτῆς ὑπηρεσίας περιλαμβάνει καὶ πᾶν πρόσωπον λαμβάνον σύνταξιν, αἱ δὲ λέξεις «ἐργοδότης» καὶ «ἀποδοχαὶ» δέον νὰ ἐρμηνεύωνται ἀντιστοίχως.

3. Ἐκαστὸν πρόσωπον ἀποζῶν ἐκ μισθωτῆς ὑπηρεσίας, ὅπερ λαμβάνει ἀποδοχὰς ὑπερβαίνουσας τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων λιρῶν κατ' ἔτος, θὰ ὑποβάλλῃ πρὸς τὸν ἐργοδότην του, ἐπὶ τῇ πρώτῃ λήψει ἀποδοχῶν παρ' αὐτοῦ καὶ μετέπειτα κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καθ' ὃ τελεῖ ἐν μισθωτῇ ὑπηρεσίᾳ, δηλώσιν δεικνύουσαν τὰς ἐκπτώσεις τὰς ὁποίας ζητεῖ διὰ τὴν σύζυγον, τέκνα καὶ ἀσφάλιστρα ζωῆς ὡς καὶ ἄλλα ἀσφάλιστρα ἐπὶ ἐντύπου ὅπερ ἤθελε καθορίσει ὁ Ἐφορος. Ἐὰν τοιοῦτός τις μισθωτὸς εἶναι ἕγγαμος γυνή, αὕτη ὀφείλει νὰ δηλώσῃ ἐν τῇ δηλώσει τῆς τὸ ὄνομα καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συζύγου τῆς ὡς καὶ ἔαν συζῆ μετ' αὐτοῦ ἢ ὄχι.

4.—(1) Ἐπὶ τῇ λήψει παρὰ μισθωτοῦ τινος δηλώσεως γενομένης θάσει τοῦ Κανονισμοῦ 3, ὁ ἐργοδότης θὰ καθορίσῃ ὡς ἀκολουθῶς ποῖον ποσὸν τοῦ ὄλικου τῶν αἰτουμένων ἐτησίων ἐκπτώσεων ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐκάστην περιοδικὴν καταβολὴν ἀποδοχῶν :

(α) ἐν τῇ περιπτώσει μισθωτοῦ ὅστις ἀμειβεται μηνιαίως, διὰ διαιρέσεως τοῦ ὄλικου τῶν αἰτουμένων ἐτησίων ἐκπτώσεων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ δώδεκα·

(β) ἐν τῇ περιπτώσει μισθωτοῦ ὁ ὁποῖος ἀμειβεται καθ' ἡμέραν ἢ ἐβδομαδιαίως, διὰ διαιρέσεως τοῦ ὄλικου τῶν αἰτουμένων ἐτησίων ἐκπτώσεων διὰ τοῦ ἀριθμοῦ πενήντα δύο,

καὶ θὰ καταχωρίζῃ τὸ οὕτως ἐξευρισκόμενον ποσὸν (ἐν τοῖς κατωτέρω ἀναφερόμενον ὡς «αἱ ἐλεύθερα φόρου ἀποδοχαὶ») ἐν τῷ οἰκίῳ χώρῳ τῆς δηλώσεως, καὶ μετὰ ταῦτα θὰ ἀποστέλλῃ τὴν δήλωσιν πρὸς τὸν Ἐφορον.

(2) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἀποδοχαὶ καταβάλλονται εἰς μισθωτὸν τινα κατὰ διαστήματα ἄλλα ἢ ἐβδομαδιαία ἢ μηνιαία διαστήματα, ὁ τοιοῦτος μισθωτὸς δέον, διὰ τοὺς σκοποὺς τῶν Κανονισμῶν τούτων, νὰ θεωρῆται ὡς μισθωτὸς ἀμειβόμενος μηνιαίως καὶ πᾶσα παρακράτησις φόρου εἰσοδήματος γενομένη δυνάμει τῆς παραγράφου (1) τοῦ Κανονισμοῦ 5 δέον νὰ γίνηται ἐκ τῆς τελευταίας καταβολῆς τοῦ μηνὸς καὶ θὰ ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ὄλικου τῶν φορολογητέων ἀποδοχῶν (ὡς αὗται καθορίζονται ἐν τῷ Κανονισμῷ 5 (1)) τῶν καταβληθεισῶν κατὰ τὸν ἐν λόγῳ μῆνα.

(3) Ἐάν δὲν ληφθῆ παρὰ μισθωτοῦ τινος δήλωσις ὡς ἐν τῷ Κανονισμῷ 3 διαλαμβάνεται τὸ ὅλικόν τῶν ἐκπτώσεων διὰ τὸν τοιοῦτον μισθωτὸν θὰ θεωρηθῆ ὅτι εἶναι τὸ ποσὸν τῶν τριακοσίων λιρῶν πλέον 10% τοῦ ὅλικου τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν του, ὁ δὲ ἐργοδότης θὰ ἐξακριβῶνῃ τὰς ἐλευθέρως φόρου ἀποδοχὰς καθ' ὃν τρόπον διαλαμβάνεται ἐν τῇ παραγράφῳ (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

(4) Τὸ ποσὸν τῶν ἐλευθέρως φόρου ἀποδοχῶν θὰ ὑπολογίζεται μέχρι τῆς πλησιεστέρας ἀκεραίας λίρας καὶ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ποσὸν μικρότερον τῶν 500 μιλς θὰ ἀγνοῖται, ποσὸν δὲ 500 μιλς καὶ ἄνω δέον νὰ θεωρηθῆ ὡς μία λίρα.

(5) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόσωπόν τι ἀρχίζει μισθωτὴν ὑπηρεσίαν ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν διάρκειαν ἔτους τινός καὶ εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς πρόσωπόν τι λαμβάνῃ ταυτοχρόνως ἀποδοχὰς ἐκ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἐργοδοτῶν, τὸ τοιοῦτον πρόσωπον δέον νὰ ἀπτεῖνηται πρὸς τὸν Ἐφορον διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ φόρου τὸ ὁποῖον θὰ παρακρατῆται μηνιαίως ἢ ἐβδομαδιαίως ἐκ τῶν ἀποδοχῶν του διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος. Ἐπὶ τῇ λήψει τοιαύτης αἰτήσεως, ὁ Ἐφορὸς δέον νὰ προσδιορίσῃ τὸν παρακρατητέον φόρον καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν ἐργοδότην ἢ ἕκαστὸν τῶν ἐργοδοτῶν ἐγγράφως περὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖόν δέον νὰ παρακρατηθῆ ὡς φόρος εἰσοδήματος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοιοῦτου μισθωτοῦ.

5.—(1) Ἐκαστος ἐργοδότης ὁσάκις καταβάλλῃ πρὸς μισθωτὸν ἀποδοχὰς ὑπερβαίνουσας τὸ ποσὸν τῶν ἐλευθέρως φόρου ἀποδοχῶν (αἱ τοιαῦται καθ' ὑπέρβασιν ἀποδοχαὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα θὰ ἀναφέρονται ὡς «αἱ φορολογητέαι ἀποδοχαὶ») ὀφείλει νὰ ἀποκόπηται τοσοῦτον ποσὸν φόρου ὅσον ἤθελε καθορισθῆ ἐν τοῖς πίναξι παρακρατήσεως φόρου :

Νοεῖται, ὅτι, ἐάν ὁ μισθωτὸς δὲν ἔχη ὑποβάλλῃ δήλωσιν ὡς ἐν τῷ Κανονισμῷ 3, πᾶσα παρακρατήσις φόρου θὰ εἶναι ἴση πρὸς τόσον ποσὸν ὅσον προνοεῖται δι' ἀγάμους.

(2) Ἐν τῇ λήψει ἀποφάσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τὸ ὁποῖον δέον νὰ παρακρατηθῆ, αἱ φορολογητέαι ἀποδοχαὶ θὰ λογίζονται μέχρι τῆς πλησιεστέρας ἀκεραίας λίρας καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ποσὰ 500 μιλς ἢ μικρότερα θὰ ἀγνοῶνται καὶ ποσὰ ὑπερβαίνοντα τὰ 500 μιλς θὰ θεωρῶνται ὡς μία λίρα.

(3) Ἐάν ἐργοδότης τις προθῆ εἰς πληρωμὴν ἀμοιβῆς δι' ὑπερωριακὴν ἐργασίαν ἢ πληρωμὴν ἄλλων ἐκτάκτων ἀμοιβῶν ἐξαιρέσει φιλοδώρηματος πρὸς μισθωτὸν τοῦ ὁποῖου αἱ κυρίως ἀποδοχαὶ πληρῶνται κατὰ μῆνα ἢ ἐβδομαδιαίως καὶ ἡ τοιαύτη καταβολὴ γίνῃ ἐν τινι μηνί ἢ ἐβδομάδι πρὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν αἱ κυρίως ἀποδοχαὶ συνήθως πληρῶνονται, δὲν θὰ παρακρατῆται φόρος ἐκ τῆς τοιαύτης πληρωμῆς ἀλλὰ τὸ ποσὸν τοῦ παρακρατητέου φόρου ἐκ τῶν κυρίως ἀποδοχῶν τῶν καταβλητέων ἀμέσως μετὰ τοιαύτην τινὰ πληρωμὴν θὰ λογίζεται ἐπὶ τοῦ ὅλικου τῶν φορολογητέων ἀποδοχῶν αἵτινες κατεβλήθησαν κατὰ τὸν ἐν λόγῳ μῆνα ἢ ἐβδομάδα, περιλαμβανομένης καὶ πάσης ὡς ἐν τοῖς προηγουμένοις πληρωμῆς δι' ὑπερωριακὴν ἐργασίαν ὡς καὶ ἄλλης τινός ἐκτάκτου ἀμοιβῆς.

(4) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐργοδότης τις προτίθεται νὰ πληρῶσῃ φιλοδώρημα ἢ ἄλλας σημαντικοῦ ποσοῦ προσθέτους ἀποδοχὰς, ὁ Ἐφορὸς, τῇ παρακλήσει τοῦ ἐργοδότη, θὰ προσδιορίσῃ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον δέον νὰ παρακρατηθῆ ὡς φόρος εἰσοδήματος ἀναφορικῶς πρὸς τοιαύτας προσθέτους ἀποδοχὰς καὶ ὁ οὕτω ὁρισθεὶς φόρος θὰ παρακρατῆται ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη, προτοῦ οὗτος καταβάλλῃ τὸ φιλοδώρημα ἢ ἄλλας σημαντικοῦ ποσοῦ προσθέτους ἀποδοχὰς εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ὑπάλληλον.

(5) Ἐάν ἐγερθῆ περίπτωσις καταβολῆς ἀποδοχῶν ὑπὸ ἐργοδότη τινος μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου μισθωτοῦ τινος ἀναφορικῶς πρὸς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποθανόντος πρὸς τὸν ἐργοδότην, ὁ ἐργοδότης ἐπὶ τῇ διενεργείᾳ τοιαύτης καταβολῆς θὰ παρακρατῆ φόρον ὡς ἐάν ὁ ἀποθανὼν μισθωτὸς ἐξηκολούθει νὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς.

6.—(1) Ἐκαστος ἐργοδότης ὀφείλει, οὐχὶ ἀργότερον τῆς 15ης ἡμέρας ἐκάστου μηνός, νὰ καταβάλῃ πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἑσωτερικῶν Προσόδων τὸ ὅλον ποσὸν τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων παρακρατήσεων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ προηγουμένου μηνός, καὶ νὰ ὑποβάλῃ ἐπίσης ταυτοχρόνως πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἑσωτερικῶν Προσόδων κατάστασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταβληθεισῶν ἀποδοχῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ γενομένων παρακρατήσεων ἐπὶ ἐντύπου ὅπερ ὄρισεν ὁ Ἔφορος.

(2) Εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἔν τινι μηνί ὁ ἐργοδότης ἤθελε παύσει νὰ διενεργῇ παρακρατήσεις φόρου ἐκ τῶν ἀποδοχῶν μισθωτοῦ τινος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὁποίου εἶχε διενεργήσει παρακρατήσεις κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα, ὁ ἐργοδότης οὗτος ὀφείλει νὰ περιλάβῃ τὸ ὄνομα τοῦ τοιοῦτου μισθωτοῦ ἐν τῇ καταστάσει τῇ καθοριζομένῃ ἐν τῇ παραγράφῳ (1) καὶ νὰ δηλώσῃ τὸν λόγον διὰ τὴν μὴ παρακράτησιν φόρου.

(3)—(α) Ἐάν ἐργοδότης τις ἀρνηθῆ ἢ παραλήψῃ νὰ παρακρατῆσθαι φόρον ἐκ τῶν ἀποδοχῶν μισθωτοῦ τινος ἢ ἐάν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ τέλους μηνός τινος παραλείψῃ νὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἑσωτερικῶν Προσόδων κατάστασιν ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῇ παραγράφῳ (1) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀναφορικῶς πρὸς φόρον παρακρατηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν μισθωτοῦ τινος, ὁ Ἔφορος δύναται, καθ' οἷονδήποτε χρόνον μετὰ ταῦτα, νὰ προσδιορίσῃ κατὰ τὴν κρίσιν του τὸ ὀλίγον ποσὸν τοῦ φόρου ὁ ὁποῖος ἔδει νὰ εἶχε παρακρατηθῆ ἢ ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως ἔχει παρακρατηθῆ καὶ θὰ ἀποστείλῃ ἔγγραφον εἰδοποιήσιν πρὸς τὸν ἐργοδότην ἀπαιτοῦσαν παρ' αὐτοῦ ὅπως καταβάλῃ πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἑσωτερικῶν Προσόδων τὸ οὕτως προσδιορισθὲν ποσὸν ἐντὸς χρονικοῦ ὁρίου ὀριζομένου ἐν τῇ τοιαύτῃ εἰδοποιήσει. Ἐπὶ τούτοις, τοιοῦτόν τι ποσὸν θὰ καθίσταται πληρωτέον εἰς τὴν λῆξιν τῆς ἐν τῇ εἰδοποιήσει ὀρισθείσης προθεσμίας.

(β) Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου αἱ ἀναφερόμεναι εἰς ἐνστάσεις καὶ προσφυγὰς θὰ ἐφαρμόζονται εἰς πάντα προσδιορισμὸν ποσοῦ φόρου ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου δυνάμει τῆς παραγράφου ταύτης, ἀλλ' ἢ εἰσπραξις τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐδόθη εἰδοποιήσις ἐνστάσεως ἢ προσφυγῆς δὲν θὰ καθυστερῆται μέχρις ὅτου ληφθῆ ἀπόφασις ἐπὶ τοιαύτης ἐνστάσεως ἢ προσφυγῆς, ὁ δὲ Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Ἑσωτερικῶν Προσόδων δύναται πάραυτα νὰ λάβῃ μέτρα διὰ καταναγκαστικὴν εἰσπραξιν παντὸς τοιοῦτου ποσοῦ.

(4) Ἐάν ποσὰ ὀφειλόμενα δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δὲν καταβληθῶσιν ἐντὸς τῆς ὀρισθείσης προθεσμίας, θὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 59 καὶ 61 τοῦ Νόμου.

7.—(1) Ἐν τῇ περιπτώσει μὴ τακτικῆς ἐργοδοτήσεως μισθωτοῦ τινος καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ Ἔφορος εἶναι τῆς γνώμης ὅτι ἡ παρακράτησις φόρου θάσει τῶν πινάκων εἶναι πρακτικῶς ἀδύνατος, οὗτος δύναται νὰ προβῆ εἰς εἰδικὰς διευθετήσεις διὰ τὴν εἰσπραξιν τοῦ φόρου ἀναφορικῶς πρὸς ἀποδοχὰς καὶ δύναται εἰδικώτερον νὰ διατάξῃ ὅπως ἐφαρμοσθῶσιν αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

(2) Ἐνωρὶς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους ὁ Ἔφορος δέον νὰ προβῆ εἰς θεβαιώσιν φορολογίας ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ἐν λόγῳ ἔτος ἐπὶ ποσοῦ ἴσου, κατὰ τὴν γνώμην του, πρὸς πᾶς ἀποδοχὰς τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔτος.

(3) Ὁ Ἔφορος θὰ ἐπιδίδῃ πρὸς τὸν μισθωτὸν εἰδοποίησιν περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας, αἱ δὲ διατάξεις τοῦ Νόμου, αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἐνστάσεις καὶ προσφυγὰς, θὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως.

(4) Ὁ Ἔφορος θὰ ἀποστέλλῃ πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἐσωτερικῶν Προσόδων λεπτομερείας τοῦ δυνάμει τῆς τοιαύτης θεβαιώσεως πληρωτέου φόρου.

(5) Ὁ δυνάμει τῆς γενομένης θεβαιώσεως πληρωτέος φόρος θὰ καταβάλληται πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἐσωτερικῶν Προσόδων εἰς ἴσας δόσεις μὴ ὑπερβαίνουσας τὰς τέσσαρας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιόδου τῆς ἀρχομένης εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς εἰδοποίησεως περὶ ἐπιβολῆς φορολογίας καὶ τῆς ληγούσης τὴν ἐπομένην 31ην Δεκεμβρίου, ὁ δὲ Ἔφορος θὰ καθορίζῃ τὰς ἡμερομηνίας καθ' ἃς ἐκάστη δόσις δέον νὰ καταβληθῆ.

(6) Ἐὰν ὁ μισθωτὸς ἀποδείξῃ ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ του διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους μέχρι τῆς ἐπομένης 31ης Μαρτίου ἦσαν μικρότεραι τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ θεβαιωθέντος ποσοῦ καὶ ὅτι ἡ πρώτη δόσις τοῦ φόρου ἢ πληρωθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ ὑπερβαίνει τὸν φόρον ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο πληρωτέος ἐὰν ἡ θεβαιώσις ἐγένετο ἐπὶ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ τετραπλάσιον τῶν ἐν λόγῳ ἀποδοχῶν, ὁ Ἔφορος δύναται νὰ διατάξῃ ὅπως ἡ ἐπομένη πληρωτέα δόσις ἐλαττωθῆ κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ ὑπὲρ τὸ δέον καταβληθέντος φόρου.

(7) Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου (6) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέον νὰ ἐφαρμόζονται, δεόντως τροποποιούμεναι, εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὁ μισθωτὸς ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ του διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔτους μέχρι τῆς ἐπομένης 30ῆς Ἰουνίου ἢ 30ῆς Σεπτεμβρίου ἀνήρχοντο, ἀντιστοίχως, εἰς ποσὸν μικρότερον τοῦ ἐνὸς δευτέρου ἢ ἐνὸς τρίτου τοῦ ποσοῦ τῆς θεβαιώσεως.

(8) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 47 τοῦ Νόμου, ὁ Ἔφορος ὀφείλει, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἔτους, νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ ποσὸν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος καὶ—

(α) ἐὰν τὸ ρηθὲν ποσὸν εἶναι μικρότερον τοῦ θεβαιωθέντος ποσοῦ, ἡ φορολογία θὰ ἐλαττωθῆ ἀναλόγως καὶ πᾶς φόρος ὑπὲρ τὸ δέον καταβληθεὶς θὰ ἐπιστρέφεται·

(β) ἐὰν τὸ ρηθὲν ποσὸν εἶναι μεγαλύτερον τοῦ θεβαιωθέντος ποσοῦ θὰ γίνηται συμπληρωματικὴ θεβαιώσις αἱ δὲ διατάξεις τῶν παραγράφων (3) καὶ (4) τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θὰ ἐφαρμόζονται εἰς τὴν περίπτωσιν τοιαύτης συμπληρωματικῆς θεβαιώσεως.

8.—(1) Ἐκαστος ἐργοδότης ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζῃ ἕκαστον μισθωτὸν ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὁποῖου ἔχει διενεργήσῃ παρακράτησιν φόρου διὰ πιστοποιητικῶν, ἐν τῷ τύπῳ τῷ ὀρισθέντι ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου, δεικνύοντος τὸ ὅλικόν τῶν εἰς τὸν μισθωτὸν καταβληθεισῶν ἀποδοχῶν ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὅπερ παρεκρατήθη ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τούτων.

(2) Ἐκαστος ἐργοδότης ὀφείλει νὰ ἐκδίδῃ εἰς μισθωτὸν ὁ ὁποῖος ἐγκαταλείπει τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ παρὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἐργοδότης ἔχει λάβῃ δήλωσιν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 3, πιστοποιητικὸν ἐν τῷ τύπῳ τῷ ἐγκριθέντι ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου.

9. Ἐκαστος ἐργοδότης, ὁσάκις καλῆται νὰ πράξη οὕτως ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου ἢ οἰουδήποτε ἀξιωματοῦχου ἐξουσιοδοτημένου ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου, ὀφείλει νὰ προσαγάγῃ πρὸς τὸν Ἐφορον ἢ πρὸς τὸν ρηθέντα ἀξιωματοῦχον δι' ἐπιθεώρησιν εἰς τὰ ὑπεστατικά τοῦ ἐργοδότη πάντα τὰ μισθολόγια καὶ ἄλλα οἰαδήποτε ἔγγραφα καὶ κατάστιχα ἅτινα σχετίζονται μὲ τὸν ὑπολογισμὸν ἢ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν μισθωτῶν τοῦ ἢ τὴν παρακράτησιν φόρου ἐξ αὐτῶν.

10. Ἐὰν ἐργοδότης τις ἀποθάνῃ, πᾶν ὕπερ ἦτο ὑπόχρεως νὰ πράξῃ δυνάμει τῶν Κανονισμῶν τούτων δέον νὰ διενεργῆται ὑπὸ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του.

11.—(1) Ἐπιβάλλεται καὶ θεβαιούται ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου φόρος εἰσοδήματος ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν μισθωτοῦ τινος ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἐξ ἄλλων πηγῶν εἰσοδήματός του, ὕπερ εἶναι φορολογητέον κατὰ τὸ ἴδιον φορολογικὸν ἔτος; ἐπὶ τούτῳ δὲ ὁ Ἐφορος θὰ ἐπιδίδῃ εἰδοποίησιν περὶ ἐπιβολῆς φόρου κατὰ τὸ ἄρθρον 42 τοῦ Νόμου εἰς ἕκαστον φορολογηθέντα μισθωτὸν παρὰ τοῦ ὁποίου ὀφείλεται φόρος ἢ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὁποίου παρεκρατήθη φόρος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φορολογικοῦ ἔτους.

(2) Ἐὰν τὸ δυνάμει τῆς θεβαιώσεως καταβλητέον ποσὸν φόρου εἶναι μικρότερον τοῦ ὀλικοῦ τοῦ φόρου τοῦ παρακρατηθέντος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος, ὁ Ἐφορος θὰ προβαίῃ εἰς ἐπιστροφήν τῆς διαφορᾶς πρὸς τὸν μισθωτὸν.

(3) Ἐὰν τὸ δυνάμει τῆς θεβαιώσεως καταβλητέον ποσὸν φόρου ὑπερβαίῃ τὸ ὀλικὸν ποσὸν τοῦ φόρου τοῦ παρακρατηθέντος ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ μισθωτοῦ διὰ τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν ἔτος, ὁ Ἐφορος θὰ ἀπαιτῆ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ νὰ καταβάλῃ τὴν διαφορὰν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Τμήματος Ἐσωτερικῶν Προσόδων.

(4) Αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἐνστάσεις καὶ προσφυγὰς θὰ ἐφαρμόζονται εἰς πᾶσαν θεβαίωσιν φόρου γενομένην δυνάμει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

12. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1964, καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ περὶ Παρακρατήσεως Φόρου ἐξ Ἀποδοχῶν Κανονισμοί, οἱ γενόμενοι δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ Φορολογίας τοῦ Εἰσοδήματος Νόμου, Κεφ. 323, ἀκυροῦνται.

Νοεῖται ὅτι πᾶν μὴ γενόμενον ἢ παραμείναν ἡμιτελὲς θάσει τῶν Κανονισμῶν τῶν ἀκυροῦμένων διὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ συμπληροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀκυροῦμένων Κανονισμῶν.

Ἐγένοντο τὴν 19ην Μαρτίου 1964.

Δευτερογενῆς
Νομοθεσία.
Τόμος 1,
σελίς 682.

Ἀριθμὸς 232

Ο ΠΕΡΙ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ ΝΟΜΟΣ 1962
(ΝΟΜΟΣ 15 ΤΟΥ 1962)

Διάταγμα Ἀπαλλοτριώσεως δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 6

Ἐπειδὴ διὰ Διοικητικῆς Πράξεως ὑπ' ἀρ. 88 δημοσιευθείσης ἐν τῷ Τρίτῳ Παραρτήματι τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Δημοκρατίας τῆς 8ης Μαΐου 1964, ἡ Κυπριακὴ Δημοκρατία, ἐν προκειμένῳ Ἀπαλλοτριούσα Ἀρχή, ἐξέδωκε γνωστοποίησιν ἀπαλλοτριώσεως καὶ περιγραφῆν καὶ λεπτομερείας τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας τῆς κειμένης εἰς τὸ χωρίον Ἁγία Νάπα τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία») ἀναγκαίας διὰ τοὺς προσδιορισθέντας ἐν ταύτῃ σκοποὺς δημοσίας ὠφελείας καὶ ἀπῆτει